

BUSTOUR Milieufederatie voert belangstellenden langs duurzame-energieprojecten in provincie

Eén van de vier turbines in Windpark Neer.

foto MGL

De Energiewende in Limburg

Hier Opgewekt. Onder dat motto steunt de Milieufederatie Limburg lokale initiatieven om duurzame energie op te wekken. Een bustour op 21 juni, de langste dag, bracht de *Energiewende* in deze provincie in beeld.

door **Peter Heesen**

„**M**ijn naam is Jan Vossen en ik ben lid van de coöperatie Leudal Energie.”

De bus is net in beweging als de 63-jarige inwoner van Grathem de microfoon neemt voor de eerste presentatie. Twee oliecrises deden Vossen beseffen dat fossiele brandstoffen eindig zijn en dus duurder worden. Hij besloot om te schakelen naar duurzame energie. In 1994 plaatste hij zonnepanelen op zijn dak. „Ik was de eerste in Limburg. Ik moest onderhandelen met Mega Limburg, want het was toen verboden om stroom aan het net te leveren. Uiteindelijk werd het me bij wijze van proef toegestaan, onder de voorwaarde dat de wetgeving zou veranderen.” De stroomboer is inmiddels zelfvoorzienend. Zijn

boodschap: „Je kunt je geld beter in zonnepanelen steken dan op de bank zetten.” Hij steunt dan ook Leudal Energie, de coöperatie die in 2020 20 procent van de huizen in Leudal van zonnepanelen wil voorzien.

De tweede *pitcher* is Jos Hannen uit Echt, één van de 162 aandeelhouders van windpark De Locht in Kerkrade. De twee turbines langs de N281 wekken samen vijf megawatt aan stroom op per jaar, voldoende voor 3.000 huishoudens. Om omwonenden en andere particulieren te laten profiteren, konden zij eigenaar worden. Er werden 600 deeltjes uitgegeven à 2.500 euro. Hannen kocht er twee. Dankzij een subsidieregeling kregen de eigenaren 40 procent van hun investering terug. De stroom wordt geleverd aan Greenchoice, die voor tien jaar een gegarandeerde vaste prijs betaalt. Triodos stelde belangstellenden in staat geld te lenen voor een ‘winddeeltje’. Hannen spreekt van een „succesverhaal”, al brengen de twee turbines door een minder gunstige ligging 10 tot 20 procent minder op dan verwacht. „Het project loopt in 2016 af, maar ik heb het initiatief genomen om het te verlengen.”

De eerste stop is in Neer, waar initiatiefnemer Har Geenen vertelt over de moeizame realisering van het windpark met vier turbines. Een relaas over dassen, slagscha-

duw, boeren, investeerders, prognoses, decibel, Raad van State en... een happy end. Vorig jaar werd het park geopend. Nadat de bus op weg is gegaan naar de tweede stop, neemt Léon Huybregts het woord. Hij vertelt dat Windpark Neer een groep particulieren uit de regio op het idee bracht een vijfde windmolen toe te voegen. Dat moet gebeuren op het perceel van een boer die eerst niet bereid was medewerking te verlenen, maar nu wel. Huybregts, voorzitter van coöperatie Zuidewind, schetst het financiële plaatje. Leden van de coöperatie kunnen voor 500 euro een ‘winddeeltje’ kopen, dat recht geeft op 500 kWh per jaar. Een turbine kost 3,5 miljoen euro. „Bij een gemiddeld stroomverbruik per huishouden van 3.000 kWh zijn 6 winddeeltjes nodig. Als we 1.200 huishoudens hebben die elk 6 deeltjes kopen, dan kunnen we de turbine financieren zonder vreemd kapitaal.” De eigenaren zijn zo’n vijftien jaar verzekerd van goedkope stroom en de-

len in de winst, waarmee de onderhoudskosten gedekt worden, aldus Huybregts.

Hij geeft de microfoon over aan Jules Hinssen van Energiecollectief Steijl. Die vertelt dat de club in oprichting is en aan de bustour deelneemt in het kader van het „slimme spieken”. „We zijn van plan gezamenlijk energie in te kopen en te produceren.” Zijn kompaan Rik van Druten legt uit dat initiatieven als deze kansrijk zijn, omdat ze collectief en lokaal worden georganiseerd. „Het is ons doel om een deel van de opbrengst te besteden aan projecten om de leefbaarheid te verbeteren.”

Na het bezoek aan de energiebeurs van kennisplatform Gloei! in Helden richt Harrie Snijders zich tot de buspassagiers. Hij is voorzitter van energiecoöperatie Sittard-Geleen. Hij schildert een minder rooskleurig verhaal. Over bestuursleden die afhaken na oeverloze discussies over het nut van zonne- versus windenergie en installatiebedrijven die vooral op geldelijk gewin uit zijn. Sjaak Dehing van de waterkrachtcentrale Nederweert heeft evenmin een positief verhaal. Hij meent dat overheid en energieleveranciers het opwekken van duurzame energie eerder tegenwerken, wat funest is als de „prijs van stroom nog nooit zo laag is geweest”. „Maar misschien dat nieuwe wetgeving kansen biedt.”